

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben hához hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Zürzavar.

Mig az országos közvéleményt a valuta rendezés meg a közigazgatás államosítása, Európát pedig béke vagy háboru kérdése foglalkoztatja, Enyeden mindezek felül az okoz gondot: kié lesz az italmérségi jog kártalanítási összege? A kollegium az egészet kívánja, a város nagy részét, a polgárság egy része pedig a legnagyobb részt. Eddig a kollegium a vendéglők jövedelmén kívül huzta a szesz árulási haszonbér egy hatodát, a város az ő vendéglője és sörbérlet öthatodán kívül a polgárságnak a hatvanas évek elején hozott határozata szerint a szeszárrenda bérnek szinten öthatodát, a polgároknak pedig megmaradt a szabad borárulási jog. — A kollegium tanügyi, a város tanügyi, közigazgatási s más közecélokra fordította jövedelmét, most pedig szépen bírói letétben van a kártalanítási összeg, melyet a város polgármestere, tisztí ügyésze s a képviselőnek buzgó tagjai tudtak megnyerni a pénzügyministertől, a miben a kollegium s a külön polgári érdekek vezetői perszsz semmi érdemet sem látnak, csak azt, hogy azt a többet is oda kell nekik adni. — Természetesen vannak professzorok is, polgárok is, a kik nem így gondolkoznak. A bíróság előtt azonban ebben a stádiumban áll az ügy.

Suum cuique — mindenkinek a magáét — ez az igazság. Sőt tovább is kell mennünk, s mi azt mondjuk, hogy azon testületeknek, melyek mindnyájunk javára dolgoznak, áldozunk többet méltányosságból magunkért s a jövő nemzedék javáért. A kollegium jelenlegi vezetőit méltán éri némi szemrehányás, hogy túlzott követeléssel léptek fel tavaly s nem békültek az idén, ez volt

kezdeté a zürzavarnak. Mi úgy véljük, hogy a dolgot még mindig rendbe lehet hozni s kérjük a hazazas polgárságot is, hogy ne üljön fel önhasznukat mindenek fölébe helyező, osztozni szerető atyafiaknak, hanem gondolja meg, hogy Nagyenyed város fejlődésének s tekintélyének fenntartását, polgárai közjávánek előmozdítását, nem egyes kolomposok pár száz forint nyereségre vágyása, hanem csak az összes polgárság áldozatkészsége képes biztosítani. E felett határozni első sorban a város javát szíven viselő polgárságot illeti, mely februárban tartott nagy gyűlésében ki is fejezte általánosságban nézeteit s részletes javaslat tételre, mely természetesen csak a peres kérdések megoldása után lehetséges, részletes felhatalmazás mellett egy bizottságot küldött ki, s az az említett sorrendben meg is kezdte működését.

Mi elfogulatlan bírálás után minden olyan tervet partoltunk és partolunk, mely megadná a kollegiumnak a méltányos részt, a város és a polgárság egymást támogató érdekeit felkarolja és kielégíti, ellenkező esetben évek hosszú sora fog beletelni, míg egy vagy más tekintetben elől a kérdés.

A zenevilágból.

Lipese, 1891. ápril. 9.

Lipese egyetemén, könyvpiacán, vásárain és lparán kívül különösen a klasszikus zeneművelésről híres, s a mint tudva van: kiváló szellemóriások születés és tartozkodási helye.

Wagner Richárd szülőházát a Brühlön márványtábla jelzi. — Mendelssohn — Bartholdy Felix a király utcában hunyta le szemeit. — Itt élt és halt meg a híres egyházi zeneszerző Bach János Sebestyén. — A Tamás templom kántorai a zene történelemben ragyogó névvel dicsekednek: mint Gessner Tamás, a két Erneszti,

Doles, Schicht, Hiller — a Gewandhaus koncertek kezdeményezője, Hauptmann, továbbá a kedvelt dalszerző Zöllner. — Schumann Róbert sokáig volt a lipesei konzervatorium tanára, hol — mejjével Wieck Klárával megismerkedett. Halála után özvegye, ki most Badenbadenben él, évenként föllépett egy Gewandhaus koncerten; a 72 éves agg nő még a tavaly télen is nagy bravourral játszott, míg az idén már úgy látszik visszavonult.

A zeneművészetben elért világhírű tőkély a 22 Abonemens Konzerten nyilvánul, melyek az 1884 ben bevégsett pazar fényű Neues Gewandhausban tartatnak egy télen — szt. Mihály naptól Husvétig — huszonkét csütörtök napon.

Az Altes Gewandhaus a 15. század közepén alapított s 1740-ben nyerte jelenlegi alakját és nevét von der Gewandheit in der Musik.

Mig sem az új konzervatorium, sem az új koncert ház nem volt még meg, a hatalmas öreg épület mindkét célnak egyenlően szolgált jobb és bal szárnyával; most azonban városi könyvtár (Sadé bibliotek) s csupán egy termében tartatnak olykor-olykor Wagner és Liszt estélyek, mert e két szerző a Konzervatorium tananyagába nem lévén fel véve a Gewandhaus repertoireján sem kerül elő.

A huszonkettedik koncert a mult hét előtti csütörtökön volt megtartva, valamennyi pontja Ludvig van Beethovené. — A nagy szellemóriás három remek műve adta meg a hatalmas végaccordot a lejárt koncertsorozatnak.

A program legnevezetesebb pontja kétségkívül a IX. Symphonia volt, mely — mint mondják — legértékesebb valamennyi közt, egy télen csak egyszer kerül elő s így nagyon érthető a műértő közönség rendkívüli lázas érdeklődése. Én kétszer hallottam, egyszer a general próbán, hol csupán csak konzervatoriumi növendékek és ezek lelkiismeretes őrizői jelennek meg, és egyszer a koncerten.

Elragadóan fölséges volt!

Az estélyt a Lenora ouvertur nyitotta meg, ezt követte der elegische Gesang für vier solo Stimmen („Sagt wie du lebst, hast du vollendet.“) melyet a szerző egy

TÁRCZA.

Emlékezés Nagyenyed pusztulására.

Szilágyi Farkastól.

(Folytatás.)

Ilyen alkakkal a lelkök egén borongó setét fellegek szétszakadoztak s a bánat és csüggettség helyét az édes öröm és boldogító remény váltották fel.

Valahányszor ilyen boldogító órák jöttek, a balsőfarkas utcai kollegium tágas udvara és folyosói mindannyiszor a száz meg száz enyedi menekült ajkairól hangzó hazafias lelkesedés és mámorító öröm zajától viszhangoztak. Így töltötték el az enyediék, idegen légkörben az 1849-ik év telét és tavaszának egy részét.

Egy részők ápril elején már sietett haza, hogy kezdjen valamihez.

Az ébredő tavasz virágokat fakasztott nemcsak a verőfényes hegyoldalokon, hanem a csüggedt enyediék szívében is.

A remény virágait fakasztotta, hogy városukat újra építhetik s anusk falai között megint édes otthonra találandanak.

A foglyok utja. — Helyzetük N.-Szebenben. — Szabadulások a fogsagból.

Olvasóink emlékezhetnek, hogy a báró Vardéner tábornok parancsnoksága alatt visszavonuló császári katonaság, 1849. jan. 1-én Enyedről 19 tekintélyes polgárt huzott el, mint ők mondták kezeikül, valósággal pedig foglyokul.

Szeretteiket csak kevesen kísérték Enyedről, mert

a tömeges kíséret a katonaság nem engedte meg s azon nehányat is, kiknek ezt elnézte, az u. n. „Cifra-fogadó“-tól*) visszautasította.

Az övéiket kísérek között volt Sipos Pál ügyvéd nője is.

Siposné a Cifra fogadóban, hová a vezénylő tisztikar pár percze betért, Vardéner előtt letérdelt s térdén állva, szivreható zokogások között kérte a táborkot, hogy kegyelmezzon férjének s bocsássa szabadon.

A szerető nő esdeklése használt. Sipost Vardéner szabadon bocsátotta, ki is utána jövő kocsiában, nője mellett helyet foglalt s gyorsan elhajtott Gyulafehérvárra.

Sipos szabadon bocsátása után, az enyedi foglyok száma 18-ra szállott.

Tövisig gyalog mentek a katonaság sorai között. Itt megháltak. Jan. 2 án korán reggel szekerekre ültették s szekereken vitték Balászfalváig, hol a katonasággal együtt jan. 3-án egész napon pihentek. Balászfalván ép az Axentye prefekt iroda helyiségében voltak elszállásolva.

Jan. 4-én szintén szekereken tovább szállították Kis-Selykre, hol egy százsz nemzetiségű szücs me-ter tulajdonát képező épületbe helyezték be, egy nagy fűtetlen szobába.

Az uton Tövisről Kis Selykig, a foglyok őrzetével megbízott katonák nem kis mértékben zsarolták őket. Azzal fenyegették ugyanis, hogy azon esetben, ha nem fizetnek, az oláhok kezeibe bocsátják át.

Kis Selyken 3 napot töltöttek. A katonaság itt az általánossá lett zürzavarban róluk megfélekedezett, élelmezésökről nem gondoskodott s a szerencsétlen foglyok ezen 3 nap folytán nem kaptak élelmet sem ingyen, sem pénzért.

*) Régen igen látogatott vendéglő, Enyedtől 4 km. távolban Tövis felé.

A százsz ajku lakosság a legszivtelenebbül viselkedett velük szemben.

A felettök ez ideig gyakorolt felügyelet is annyira meglazult, hogy szállásukról szabadon távozhattak s a községben szeretszét barangolhattak.

Ez volt a szerencsésök, különben a hideg és élelem hiánya miatt elpusztultak volna.

Igy pedig háztól-házhoz járhatván, a nemesebb érzésű lakosoknál titokban, némi enni valóhoz mégis csak juthattak.

Koldulták az élelmet Kis Selyk utcaján, a szó teljes értelmében.

A császári katonaság Kis Selyken nemcsak hogy róluk többé nem gondoskodott, de ott akarta őket hagyni sőt biztatta, hogy térjenek vissza Enyedre, ha úgy tesszik, mert ők haza bocsátják.

Jól tudták a foglyok, hogy egy oláh és százsz felkelők által ellepott vidéken minő sorsnak nézzenek elibe, ha utjokat Enyed felé vennék, ezért azon kérelemmel járultak a katonai vezénylet elibe, hogy ha őket eddig elhurcolta, vigye is be Szebenbe s a bizonyos lemeszárlásnak ne tegye ki.

A katonai vezénylethez intézett ilyen értelmű kérésöknek annyi eredménye még is csak lett, hogy Nagy-Szebenbe szóló utlevelet adtak kezökbe, melynek birtokában, saját költségükön szekereket fogadtak s jan. 8-án reggel, fedezett nélkül, elindultak Nagyszeben felé.

A katonaság Kis Selyken maradt.

A N.-Szebenbe vivő uton nem volt bántódásuk s az nap este el is jutottak N.-Szeben végéhez.

Itt örségen levő százsz nemzetörök vették körül s Kis Selyken kapott utleveleiket nagy gorombaságok közt vizsgálták meg. Sőt a foglyok egyikét Telegdi Károlyt azért, mert a nagy zavarban társaitól kissé hátrább maradt, egy százsz nemzetör puskája ágyával keményen megütölte.

n nevet szerzett Jászaiéhoz, de nétsége minden egy a mű szépművészetek elhívatásának s meg-művészuót. — ap, ápril 19-én asszony. (bérlet : A lovdi árva. I. sz.) Elektra. törtökön (bérlet : Pénteken zóna na, Szombaton : anceau, Dumas

az erdélyi hon-nyben állomásozó és a polgármes-előadását.

ntás ügyében yó hó 9-ére ki-néve annyira el, s a tárgya-rt egyfelől azon e a folyamatban zésének bevárá-da részére, — zes nagyenyedi g igényét; más-ügyvéd meg-rt ba s így be-rt lejártatja. — k, ha az illetők ed úgy a köz-érdeke is.

ári kir. ügyész t a békés-csa-gáló bíró volt, rok miatt kér-olhatta magát lehérvárt föbe-asan hat mind-rierü férfit kö-rt maga után,

entést vettük : mely fájdá-zezelés és gyer-üma férjezett bekei, továbbá Bauszner Mal-

lig volt mivel költségeit is

ott az idegen gedték, hogy s vizni egye-

séttelenek se-József udva-ec. hav-ödhetett N-estvére. Pán-

mazott, vala yoknak.

zéből tartott küldötte az árdába csak-

vü n. szebeni kölcsönt és

y szabad lett a fogságból

által küldött

jó vagy rossz ott; biztatta,

dott részben, ta.

vina férjezett Jekel Gyuláné férje és gyermekei; Swoboda, Irma férjezett Verebélyi Imréné, férje és gyermekei nevében, hogy forrón szeretett testvérük, rokonuk özvegy Swoboda Károlyné született Kuna Mária élte 52-ik, özvegye 3-ik évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után, hosszas szenvedés után f. hó 18-án éjjeli 1 órakor elhunyt. — A megboldogultnak hült tetemei f. hó 20-án d. u. 4 órakor fogtak a helybeli római kath. sarkertben örök nyugalomra elhelyeztetni, az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 21-én délelőtt 10 órakor fog az egek Urának bemutatni. — Nagyenyeden. 1891 április hó 18-án. Béke hamvaira!

— **Sorozás Nagyenyeden.** Az előzetelt 62 ifju közül besoroztak a sorhadhoz 25-öt, a honvédséghez 4-et, a póttartalékba 6-ot, s így az alkalmassági százalék 57. A megmenekült 27 közül 17 alkalmatlan, 10 fegyverképtelen. Ezeken kívül volt a jegyzékben 13 teljesen ismeretlen. Ezen eredmény rendkívül kedvező, mihez hasonló a közelebbi években nem fordult elő.

— **Reményi Ede** f. hó 22-én, szerdán délelben érkezik városunkba Marosvásárhelyről. Este fogja tartani hangversenyét a következő érdekes műsossal: 1. „Andante és Finis” a hegedűversenyből (Mendelssohntól) zongorakísérettel játssa Reményi Ede. — 2. „Hósi magyar” átirta és előadja Reményi Ede. — 3. a) „Nocturne” (Chopin) b) „Menuette” (Padur-w-ki) Berceuse — bölesődal — (Huber Károly), d) „Perpetuum mobile” — (C. M. Weeer), előadja Bodo Alajos ur. 4. a) „Romance” — (Chopin). b) „Barcarolle” — (Schubert), c) „Mazurka” (Chopin), mindhármát átirta és előadja Reményi Ede ur. 5. a) „Rigoletto” Ábránd, b) XV. magyar Rapszodia — Liszt, zongorán előadja Bodó Alajos ur. 6. Magyar nemzeti népdalok — Reményi, átirta és játssa Reményi Ede ur. Helyek iránt Wokál János könyvkereskedésében lehet előzetesen intézkedni. Pár évtized mult el mióta Reményi itt járt, s bizony nem sokan vannak már, akik akkor remek dalait halgatták, de a kiket megtartott a sors örömmel várják. És méltán, mert Reményiben nemcsak a hegedű művészt, hanem azt az embert is tiszteljük, ki az öt világrészben tudta ismerté tenni a magyar zenét, Arany János utáitását követve: „Hirdesse szózatot fád a vilagnak, Hogy újra érez, újra él e hon:” Legyen üdvözölve körünkben, kik zaj nélkül, de igaz örömmel várjuk eljöttét. — Reményi 23-án Gy.-Fehérvárra utazik s aznap ott fog hangversenyt adni.

— **Testvérgyilkosság** történt f. hó 14-én d. e. fel 9 órakor Csongva községben ugyanis Onák Juon szorgalmas és köztisztelőben álló lakos kiment a fiával szántani a „Huma” dűlőbe. Alig kezdette meg a szántást testvére Onák Matyei megjelent fegyverrel a kezében és tiltakozott a szántás ellen, utóbbi tartván jogát a felszántani szándékot területhez. Alig mult el 5 percz Onák Matyei mivel testvére nem akart engedni tiltakozásának, ezélba vette testvérét és fejbe lölte. A meglöttet haza szállították, de csak este 5 óráig élt. A törvényes boncolás 15-én hajtatott végre — és a tettes a m.-újvári k. járásbíróság börtönében várja az igazságszolgáltatást.

— **A nagyenyedi rom. kath. tempom harangjai** javára kegyesen adakoztak Harmath Miklósné önga. ivén: Harmath Miklósné 5 frt, öz. Kasza Gergelyné 1 frt, Henzely József 1 frt, itj. Sándor Miklós 50 kr, Vársárhelyi Károly 50 kr, Bodola Gyuláné 50 kr, Derzsi Iónka 50 kr, Timár Mihályné 50 kr, N. N. 50 kr, Nádory Vilmosné 50 kr, Sáska Sándorné 50 kr, Cservény Mátýásné 40 kr, Cservény Mátýás 50 kr, Szigethy Jánosné 60 kr, Izay Gergelyné 1 frt, Nagy Istváné 1 frt, Dózsa mérnök 1 frt, Papp Gyuláné 1 frt, Papp Péterné 50 kr, Tagányi Zsigmond 1 frt, Lőcsei Lajosné 1 frt, Valaki 30 kr, Fogarasi Albert 50 kr, br. Splányi Henrikné 1 frt, Hincledér Guidoné 20 kr, öz. br. Kemény Dónesné 1 frt, Zeyk Kálmán 1 frt, Zeyk Miklósné 1 frt, Keresztesné 50 kr, Rejtman Zsuzsanna 50 kr, Horváth Miklósné 20 kr, Nuridsány Mihályné 50 kr, Anjeszki h.-badnagy 25 kr, Ravai Nagy József 50 kr, Veres Albert 20 kr, Zilahi 50 kr, Zongot 20 kr, Toth Sándor 1 frt, Frits Vilmosné 50 kr, Z. F. főhadnagy 1 frt, Szenkovits főhadnagy 1 frt, Reich Mihályné 30 kr, Mátýás Lajos 20 kr, Vilk Edené 50 kr, öz. Kissné 50 kr, Ungár Samuelné 20 kr, Ungár Samuel 1 frt, Silmanné 30 kr, Fűzes Matild 1 frt, Albert Istváné 50 kr, Inceze Iván 1 frt, Stern József (alsó-orbo) 30 kr, Tökés Imre 1 frt, Korbuly Balintné 2 frt 50 kr, Inceze Pálné 1 frt, Róthy Károly 50 kt, Herdógen Ferencz 1 frt, Csiki Gyula (Marosvásárhely) 1 frt, dr. Csiky Jánosné 50 kr, öz. Talacz Andrásné 50 kr, öz. Csiki Jánosné 3 frt, Mike Béla 1 frt, Vill Károlyné 1 frt, Ujvári Imréné 1 frt, Bányai Miklósné (Budapest) 5 frt, Liptai Fekete Julia 5 frt, Komarek Antonia 1 frt, Danczek Aloysa 1 frt, Horváth Katalin 1 frt, Simon Anna 50 kr, Panicz Katalin 1 frt, Lánecz Nándorné 4 frt, Paulini Vilmos 50 kr, Takács Julia 30 kr, N. Mari 30 kr, N. N. 50 kr, Cseh Béla (Hajduböszörmény) 1 frt, Páll Manó (Mármarosziget) 2 frt, Pállné Papp Cecília 3 frt, öz. Páll Joachimné 3 frt, főt. Boór Áron g. k. esperes 1 frt, Nuridsány Jánosné 3 frt 25 kr, összesen 84 frt. (Folyt. köv.)

CSARNOK.

A vad tücsök.

— Elbeszélés. —

H. Wells után németből fordította: Janesó Sándor.

(Folytatás.)

De mindezek mellett sem tudtam a Vadtücsököt kiverni eszemből, erős akaratom mellett sem tudtam gondolataim ura maradni, míg délután megint az erdőbe vezető úton találtam magam.

Ma a hőség még nyomasztóbb volt, mint tegnap. Szokatlanul csendes volt az egész természet; a virágok kelyheiket lecsüggesztették, illatnélküliek voltak. Az ég felhőtlen volt, a fecskek egészen fenn a kék aetherben keringve repkedtek. Csak távol az égen emelkedett lassan egy kis felhő, alig láthatólag. De én mindennek semmi jelentőségét sem tulajdonítva, csendesesen haladtam tovább, míg végre elértem a sötét erdőt, s abba beléptem.

Nemsokára megint a kicsi, elrejtett tő előtt állék. Vízének ma kékes-barna színe volt, s a nagy rikácsoló vizimadarak eltűntek, a könnyű szitakötők meg sürűbben mozogtak a hullámzó sásvirágok körül. Még egy tekintetet vetve a tóra, a kunyhó felé fordultam. Kékes füst szállott annak kéményéből felfelé.

Óvatosan közeledtem, s csendesesen felnyitva az ajtót, beléptem. Félhomály uralkodott. A Vadtücsök a tűzhelyhez volt támaszkodva, melyen tűz pattogott, s felette egy párolgó üst függött. Tágra nyitott szemekkel nézett reám, s csupasz karjait elem tartotta, hogy a belépésben akadályozzon.

— Megint itt vagy már? Hát egyáltalán nem akarsz nekem békét hagyni?

— Tücsök! . . . — s egy lépéssel közelebb mentem és mélyen szemébe néztem.

— Kedves kis Tücsököm, miért ijedsz meg, ha én visszajövök? Hisz én neked semmi rosszat nem akarok tenni!

— De igen, de igen! — Mély lélegzetet vett, karjait mellén kereszbe fonva folytatta:

— Te felidézed mindig az egész multat, mely szivemben szunyad, s melyről azt hívém, hogy örökre el van temetve; ismét érzem a kiállott szörnyű kint, a mely megkeserítette életem.

Részvétellel tekinték reá.

— Feledd ezeket, Tücsök, te bizonyára sokat szenvedtél, de ezután másképp kell annak lennie. Nézd, kérve kérlek, feledd el mindent, légy ismét testvérem, mint akkor, midőn még mindketten kicsinyek voltunk, légy enyém és jöjj velem!

— Fivér, nővér! . . . Lécsüggesztvén fejcséskjét s egy csillogó könyecsepp gördült végig arcán.

— Nővér! Mily édesen hangzik ez, s mégis nélkülözöm kell e nevet. Oh, mert már késő! A gyermekkor, midőn még csak magunknak éltünk, s nem gondoltunk a holnappal, már rég elmúlt. Oh én nagyon-nagyon rossz iskolát éltam át, a bánat megtörte szivem, s még csak egynek maradt hely szivemben, a gyűlöletnek.

Elhallgatott. Én sem valék képes semmit szólni, csak közelebb menve hozzá, melléje egy alacsony székre ültem.

Nemsokára ismét folytatta:

— Gondoltam, hogy te jönni fogsz, azt is tudtam, hogy te gazdag lettél, egy benső hang sugta ezt nekem. Szakadatlan rólad álmodoztam, a napi imádságaimba foglaltalak, óh mert én téged nagyon, kimondhatatlanul szerettelek. Gondolatban láttalak, hogy mint fejlődöl; nagy és férfias leszel. És most sirva a nyakamba borulhatnék, elbeszélhetném, hogy mily forró vágygyal vártalak, mily nagyon szeretlek, de mégis . . .

Egészen felindulva hajlott reám, fejét vállamon nyugtatta s keservesen zokogva folytatta:

— Oh Istenem, mikor tegnap láttalak, hogy mily csinos és gazdag vagy és én melletted állottam, én, — a kit mindenki megvet, a kit boszorkánynak tartanak, a kitől a gyermekek félnék; a kit a felnőttek kövekkel dobálnak és átkoznak, — csak akkor kezdtem sejtteni, hogy van jólét és boldogság künn a nagy világban, melyet nélkülözniem kell, mert nyomorult, nagyon nyomorult vagyok — miattad . . .

— Tücsök!

. . . Csendesen. Engedd, hogy kibeszélhessem magamat. De jól van ez így mindkettőnkre nézve. Én nem haragszom reád, azért, mert itt hagytál egyedül, mert hát ki is voltam én neked? Csupán egy idegen, kit anyád szánalomból, mint árva házhoz fogadott. Te is akkor még gyermek voltál, s mikép vonhatnálak én téged felelősségre azért, mert elfeledtél? Nem, én nem haragszom, de még sem teljesíthetem kérésed, s nem lehetek már többé nővéred, mint ezelőtt valék, — már késő. És ha benned irányomban még egy kis jóakarát van, s ha csak egy kissé szeretsz, csupán arra kérlek, hogy mindig engem magamra, többé ne jöjj vissza, s engedd, hogy inogendat feledjek.

Bizalmasan és kérve tekintett reám, én pedig mind két kezét erősen megszorítva mondtam:

— És ha én ezt nem akarom, s ha azt mondom, hogy enyémnek kell lenned, s velem kell jönnöd?

— Kell? . . .

Elbámulva nézett reám, arca elsötétült és sáppadt leve, s kiszakítva magát karjaimból, kezeit visszahúta.

— Kell?! Gunyosan felkacagott.

— Tudod te, hogy ezt mondta nekem a vén boszorkány is mindig, valahányszor nem engedém nyomorult pénzért becsületemet szégyennel megrabolgatni, amikor ő nyomorom mellé a gyalázatot is felajánlotta. Nem, én arra nem valék képes, s akaratainak ellenállva, inkább magamat félholtra engedém veretni.

Mily belső utálat és borzalom tükrözött arcán; mint fel volt indulva, s mily titokzatos tűz égelt sötét szemében! Nekem öntudatlanul hagyá el ajkaimat e szó:

— Örült!

— Örült, örült, — ismétlé ő reszkette, — nem Edgár, örült nem vagyok, csak nagyon nyomorult és szerencsétlen!

Csendesen állott előttem és fejét lehajította. Félhomály derengett a kunyhóban, csak némelykor lón a vakító fényű villámoktól, melyek künn az eget cikázva hasogatták, megvilágítva. Némán szemléltém a Vadtücsököt — karesu természet, szép arcát, kicsi piros ajkát és titokzatos fénytől csillogó szemét. Szép, örülésgig szép volt!

Szívemet egyszerre szokatlan meleg járta át, elébe borultam, s térdét átkarolva néztem fel reá.

— Éva, szerettek!

— Edgár!

Mily ijedten tekintett reám. Teste remegett, kezei reszkedtek; letérdelt mellém, karjait nyakam körül fonta ajkait szájamra nyomta. Csend, mély csend vala, csak künn dühöngött a vihar, csattogott és cikázott a villám.

— Te szeretsz engem, — szót, miközben fejével szorosan hozzám simul s hosszasan rámnézett — és nekem téged gyűlölni kell s így mindketten nyomorultak leszünk! — Te szeretsz engem! — csendesesen alig hallhatólag nevetett és mégis csaknem széttépé szivemet.

Felugrott s megint oly keserű és fájdalmas gunynyal kacagott fel, mint azt tegnap hallottam s megint oly mereven és sötétlen nézett reám:

— Oh mint szeretlek téged, s mégsem szabad azt te, nem és neked távoznod kell. Menj, menj! — erre az ajtóra mutatott, arra felé tuszkolt, s mivel könnyedén ellenállottam, megragadott mindkét kezével.

— Tücsök! — kiálték mire ismét keserűen felkacagott:

— Talán félsz, hogy ott künn vihar tombol és az elemek csatáznak? Oh az még nem olyan rossz, mintha a vihar itt benn a szivben dul — és most menj gyáva! Elbámulva néztem rá s ez a szó szivemig nyilatott. — Gyáva? Nem Tücsök, én gyáva nem vagyok, megyek azonnal, de kérem az Istent, feledtesse el velünk ez órát.

Lassan az ajtóig mentem s kinyitottam, nyikorogva nyilott az fel s a szél az esőt hevesen becsapta. Kiléptem s átmentem a kis tisztáson az erdő felé. Az ég dörögött, s a villámok vérvörösen cikáztaak.

— Edgár! — Szólítanak engem? — Könnyű, szaladó lépteiket hallottam, s egy ezertem, mintha egy reszkető kéz érintette volna vállamat. Azért haladtam tovább, az erdőn és nem fordultam meg.

Hogy mimódon jöttem haza, egyáltalán nem tudtam. Egész éjjel lázas nyégtalansággal jártam a szobában fel s alá, gyakran kitekintettem az alvó természetbe, bámultam a szelid holdnak mindenfelé haványan elterülő fényét, s percről-percre a Vadtücsök állott szemem előtt.

Órültség kellett legyen, a mi őt ilyen csodálatossá tette, vagy csak keserűség és bánat az, mi szivét marcangolja? És én csakugyan szeretem ezt a vad, dacos és a mellett oly bájoló leányt, ki engem gyűlöl? Gyűlölni? Oh nem, nem lehet, sőt hiszem, hogy szeret, azt kiolvastam szeméből s éreztem csókjából . . .

Reggel, midőn rövid szuayadás után felbredtem szerfelett bágyadtam éreztem magam. Egy sötét tettem a városban s mikor visszatértem, kertescskémben, mely megint elég barátságosan nézett ki — egy szulákkal vadul benőt moha padra feküdtem, hol egyre bágyadtabb és erőtlenebb lettem, s éreztem, hogy egy régi betegségem fog el, melyet korábban egy erős meghűléstől kaptam: a bénító idegrángásnak egy neme.

Teljes öntudatommal, mindent látva, mindent hallva feküdtem ott, de a mellett oly tehetetlenül, hogy bár egyetlen szót kiejteni, vagy megmozdulni birtam volna.

Már néhány pere óta ebben az állapotban feküdtem, midőn hirtelen közeledő könnyű lépteket hallék és egy sötét árnyékot láttam felém suhanni. Nemsokára egy puha kar ölelte át nyakamat, egy kicsiny fej simult az enyém mellé, s arcomra s kezemre fekete hajfűrtök hullottak.

— Edgár, bocsáss meg, hogy tegnap oly kegyetlen voltam irántad, s a tomboló viharban elüttelek, hisz' én egész éjjel sirtam és nagyon nyugtalan voltam. Most

mintegy mély álomból ébredtem fel, s minden vad démon, mely eddig szívemben élt, elpusztult, s csak egy maradt meg abban, az irántad való lángoló szerelem.

Erőlköve igyekeztem felállani, de csak fejemet birtam egy kissé felemelni, s aztán újból erőtlennül hanyatlottam vissza. Ő még közelebb simult hozzám, úgy, hogy arcomon éreztem forró leheletét.

Légy csendesen Edgár, — mondá a Vadtücsök — te beteg vagy, tegnap meghűtöttek magad. Van nekem otthon ez ellen egy szerem, de a nélkül is mindjárt el fog mulni.

Mellém térdelt és simogatni kezdte homlokomat. — Mily nagyon, mily végtelenül szeretlek Edgár! Még mindig, még fokozottabban, s egyáltalán nem tudtam, hogy te oly nagy és csinos lettél. És ezt meg kellett mondanom, mert mi nem fogjuk többé egymást vizontlátni, s már most kézezzel, örömet halok meg, mi keresni valóm van még ezen a világon?!

(Vége következik)

NYILTÉR*)

A regále kötvények és az ezekre szóló járadék-szelvény birtokosainak becses figyelmébe ajánlom, hogy nevezett kötvényeket és járadék-szelvényeket a napi árfolyam szerint a legmagasabb árban fizetem.

A járadék-szelvényeknek kötvényekre leendő átváltoztatását gyorsan és minden külön jutalék felszámítása nélkül eszközölöm.

A vidéken az érintkezés könnyebbítése céljából nevezett papírok megvásárlásával Nagyenyeden Winkler János, és Gyulafehérvárt Jakabfy Albert kereskedő urakat biztam meg nevemben.

5-8

Hutflész Károly,
Kolozsvártt.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.
Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Egész selyem nyomott Foulards 1 frt 20 krtól 4 frt 65 krig méterenkint (ca. 450 különböző színben) küld öltöny és darabszámra bér és vámmentesen a házhöz, a HENNEBERG G. fále cs. és kir. udvari szállító selyem gyári raktára ZÜRICHBEN. Mintákkal szivesen szolgál. Levelekre 10 kr. bélyeg.

Cs. és kir. szabad.

„ADRIAL“ biztosító-társulat

— alapított 1838-ban. —

Vagyonbiztonsági tőkéje: 28 millió forint.

Intézője: báró Podmaniczky Frigyes.

Fentebbi biztosító intézet, mely 53 éves fennállása óta 146 millió forintot fizetett ki készpénzben károk fejében, elfogad biztosításokat a legolcsóbb díjtételek mellett.

a) Az emberek életére; időleges díjfizetéssel; kihazasítási biztosítások gyermekek számára; tökéletes halálesetére; vegyes biztosítás életbenlét vagy halál bekövetkeztével, évi járadékok biztosítása stb.

b) Baleset biztosítások; egyeseknek halál, állandó- és ideiglenes munkaképtelenség esetére; ugyszintén csoport biztosításnk gyári-, mezőgazdasági irodahivatalnokokat illetőleg, valamint testület részére.

c) Tűz-biztosítások, tűz, villám, vagy robbanás által okozható károk ellen.

d) Szállítás és jégkárok ellen.

Előforduló károk a legmegtámasztottan megállapítva pontosan lesznek kifizetve.

A cs. és kir. szab. Adriai biztosító társulat erdélyrészi vezérügynöksége Kolozsvártt.

SZEKULA AKOS,
vezérfelügyelő.

KISS,
titkár.

Gróf TELEKI LÁSZLÓ,
főhivatalnok.

2-3

Szám 98—1891. tkvi.

Arverési hirdetmény

Az abrudbányai kir. járásbíró, mint tettekönvi hatóság által közhírré tétetik, hogy szászrégeni lakos dr. Todea Absolon ügyvéd végrehajtatónak Pitik Dumitru muneseli lakos végrehajtatást szenvedő elleni 36 frt 15 kr tőke, ennek 1885. aug. 27-től járó 6% kamatai, 35 frt 20 kr ddigi költség és jár. behajtása végett, a topánfalvi kir. járásbíróhoz tartozó Munesel községi 83 sztkjvben foglalt következő ingatlanok az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a és d. pontja értelmében egészben. Az 1. sorszám a. és a 488. hr. sz. kaszáló, a 489. hr. sz. szántó becs. 30 frt, bántap. 3 frt, a 2. sr. és a 726. hr. sz. szántó, a 727. és 728. hr. sz. szántó becs. 207 frt, bántap. 20 frt 70 kr, a 3. sr. és 738. hr. sz. szántó, becs. 4 frt, bántap. 40 kr, a 4. sr. és a 747. hr. sz. kert becs. 16 frt, bántap. 1 frt 60 kr, az 5. sr. és a 752. hr. sz. szántó becs. 5 frt, bántap. 50 kr, a 6. sr. és az 1252. hr. sz. szántó becs. 4 frt, bántap. 40 kr a 7. sr. és az 1656. hr. sz. legelő becs. 34 frt, bántap. 3 frt 40 kr. a 8. sr. és az 1659. hr. sz. kaszáló becs. 28 frt, bántap. 2 frt 80 kr. a 9. sr. és az 1661. hr. sz., az 1662. hr. sz. szántó becs. 17 frt,

bántap. 1 frt 70 kr., a 10. sr. és az 1845. hr. sz. szántó, az 1846. hr. sz. legelő, az 1847. hr. sz. kaszáló becs. 27 frt, bántap. 2 frt 70 kr. a 11. sr. és a 2038. hr. sz. kaszáló becs. 94 frt, bántap. 9 frt 40 kr, a 12. sr. és a 309. hr. sz. szántó becs. 1 frt, bántap. 10 kr. tartozékai Munesel községben a község házánál megtartandó nyilvános bírói arverésen 1891. évi május hó 22-én délelőtt 10 óra kor, becsáron alul is, a becsár 10%-ának a bírói kiküldötti kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vevő a vételárnak felét 15 nap alatt, másfélét az arverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt és ugyanazon naptól számított 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adóhivatalnál 39425 sz. igazságügyminiszteri letéti szabályrendelet értelmében letétetni.

E hirdetményvel kibocsátott arverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóság és Munesel község előjáróságánál tekinthetők meg.

Az arverési költség 8 frt 60 kban állapított meg.

Az elrendelt arverés a muneseli 83. sz. tkjvben feljegyzendő. A kir. járásbíró, mint tettekönvi hatóságtól.

Aburubánya, 1891. február 14.

László József, kir. aljárásbíró.

Légen szárított természetes istálló-trágya

darabokban és zuzott állapotban

NEUMAN TESTVÉREK

aradi éégtől

50%-nál több szerves anyaggal.

Vegyi	Víz	—	—	—	—	—	8	%	Ö	szes vilsav (foszforsav) mennyiség	3 16	%	
	Szerves alkatrészek	—	—	—	—	—	35	%		Szerves légeny (Organ Stickstoff)	2 90	%	
elemzés:	Hamu	—	—	—	—	—	57	%		Káli	—	1 45	%
	Vizben oldható vilav	—	—	—	—	—	1 28	%		Vilsavas (foszforsavas) káli	—	2 46	%

Ára 100 métermázsánként 160 forint az aradi állomásra szállítva, zuzott állapotban 200 frt.

Kizárólagos képviselő Magyarországon, Horvátországon és Slavonia részére

SZÁVOSZT ALPHONZNAI BUDAPESTEN
V. ARANY-JÁNOS UTCA 11., hol minden felvilágosítás készséggel megadatik.

Egyetlen egy kísérleten mindenki meggyőződhetik arról, hogy a

Zacherlin

VALÓBAN a LEGELŐNYÖSEBB ROVAR-IRTÓ SZER,

mivel — mit egyetlen szer sem — megrepő gyorsasággal és erővel „mindennemű” rovar, a legutolsóig megsemmisít.

A legjobb eljárás az üvegen megerősített „ZACHERLIN-SZÓRÓ“-val.

A ZACHERLIN-t nem szabad a közönséges fűgporokkal összehasonlítani, mert a ZACHERLIN egy sajátos különlegesség, mely soha sehol nem létezik, mint a ZACHERLIN J. nevével ellátott lepecsételt üvegekben.

Ha valaki tehát Zacherlin-t kér és oly port vesz el, mely papírba vagy dobozba van csomagolva, az mindenkor meg lesz csalva. — Valódi kapható:

NAGYENYEDEN:

Winkler János urnál
Cirner J. József „
Bisztricsány L. „

BALÁZSFALVÁN:

Heiszkovits Lipót urnál
Sinberger Salamon
Engelmann Armin

GYULA-FEHÉRVÁROTT:

Misselbacher J. B. urnál
Jakabfy Albert „
Mihellyes Zsigmond „
Frölich Gy. Nagy József

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden.

17

A még egy reiben j mézeté kedtek tekinten védvám engedm litása tá sünkben szegény kisiparos közé ez élet hoss Ezé mivelé e legnagyobb mondani erejének mindenn meli, ha fejlődött, új erőke den fog lehet mo viseli az függ leg változása sorsa, n azok kör termékeit teire és juk van talnok. H

Emlé

Egy k kor állami ember, a ja gyilkolt Czi Czinég Ott ta mozdult on Miután lett, őket a „A ref hozzájok elős bár nagyon ezukon az an láthatnak“, ir Czinége diek nyomorr lakó magyar ezek között a Öszese márc. 1-én S kik azt enye is osztották. Az ezen mond Andrá irt összeg, h között egyfor